

Briuselis, 2015 m. rugsėjo 28 d.
(OR. en)

12382/15

LIMITE

VISA 314
CODEC 1248
COMIX 435

Tarpinstitucinės bylos:
2014/0094 (COD)
2014/0095 (COD)

PRANEŠIMAS

nuo:	Pirmininkaujančios valstybės narės
kam:	Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai / Mišriam komitetui
Komisijos dok. Nr.:	8401/14 VISA 90 CODEC 971 COMIX 201 (COM(2014) 164 final) 8406/14 VISA 91 CULT 56 CODEC 974 COMIX 202 (COM(2014) 163 final)
Dalykas:	Vizų srities dokumentų rinkinys – Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Sąjungos vizų kodekso (Vizų kodeksas) (nauja redakcija) projektas – Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukurama kelionių viza, projektas

I. Dabartinė padėtis

2014 m. balandžio 2 d. Komisija pateikė vizų srities dokumentų rinkinį, kurį sudaro pasiūlymas dėl reglamento dėl Sąjungos vizų kodekso¹ (toliau – Vizų kodeksas) išdėstymo nauja redakcija ir pasiūlymas dėl reglamento, kuriuo siekiama sukurti kelionių vizą².

¹ Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 810/2009, nustatantis Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas), projektas (žr. dok. 8401/14).

² Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukurama kelionių viza ir iš dalies keičiama Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo ir reglamentai (EB) Nr. 562/2006 ir (EB) Nr. 767/2008, projektas (žr. dok. 8406/14).

Reglamento, kuriuo **Vizų kodeksas** yra išdėstomas nauja redakcija, projekte atsižvelgiama į tai, kad vis didesnė politinė reikšmė teikiama vizų politikos teigiamam poveikiui platesnio masto Europos Sąjungos ekonomikai ir ypač turizmui. Juo siekiama užtikrinti didesnę suderinamumą su strategijoje „Europa 2020“ nustatytais ekonomikos augimo tikslais ir prisidėti prie ekonomikos augimo skatinimo, kartu išlaikant suderinamumą su kitose srityse, pavyzdžiui, išorės santykių, prekybos, švietimo, kultūros ir turizmo, vykdoma Sąjungos politika.

Siekiant šio tikslo pasiūlyme pateikiama nemažai pakeitimų, kuriais palengvinamos galimybės keliauti teisėtiems keliautojams ir supaprastinama teisinė sistema, atsižvelgiant į valstybių narių interesus. Juo taip pat nustatomos naujos prašymą išduoti vizą pateikiančių asmenų, kuriems būtų taikomos tokios supaprastintos procedūros, kategorijos. Kai kurios supaprastintos procedūros taikomos visiems prašymą išduoti vizą pateikiantiems asmenims, o kitos – tik tam tikrų kategorijų asmenims, kurie gali pasinaudoti šia tvarka: „VIS užregistruotiems prašymą išduoti vizą pateikiantiems asmenims“, „VIS užregistruotiems reguliariai keliaujantiems asmenims“ ir Sąjungos piliečių „artimiesiems giminiams“.

Reglamento dėl **kelionių vizos** projektu sukuriamą naujos rūšies viza – vadinamoji „kelionių viza“. Juo siekiama užpildyti teisinę spragą nustatant naujos rūšies leidimą asmenims, kurie turi teisėtą interesą ar poreikį būti Šengeno erdvėje ilgiau kaip 90 dienų, tačiau nepakankamai ilgai bet kurioje valstybėje narėje, kad ten apsigyventų. Todėl juo būtų užtikrintas sprendimas tam tikrų kategorijų asmenims, kurie turi tokį teisėtą interesą ar poreikį, pavyzdžiui, gyvus pasirodymus rengiantiems artistams, sportininkams ir jų komandoms, keliaujantiems iš vienos valstybės narės į kitą. Leidžiamo buvimo trukmė Šengeno erdvėje būtų prailginta iki vieno metų, numatant galimybę šį laikotarpį pratęsti dar vieniems metams, tačiau ji būtų ne ilgesnė kaip 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį kiekvienoje valstybėje narėje. Šio pasiūlymo atveju galėtų būti svarbi būsima visos ES Atvykimo ir išvykimo sistema (EES), nes ja bus suteikta galimybė apskaičiuoti visų trečiųjų šalių piliečių leidžiamo buvimo trukmę.

Kalbant apie darbą Europos Parlamente, Lópezas Aguilaras (LIBE, S&D) yra pranešėjas pasiūlymo dėl Vizų kodekso išdėstymo nauja redakcija atveju, o Brice'as HORTEFEUX (LIBE, EPP) paskirtas pranešėju pasiūlymo, kuriuo siekiama sukurti kelionių vizą, atveju. Rugsėjo 14 d. ataskaitų projektai buvo pristatyti Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų (LIBE) komitete. Tikėtina, kad dėl kiekvieno pasiūlymo pakeitimų bus balsuojama 2015 m. spalio 13 d.

Kalbant apie darbą Taryboje, Vizų darbo grupė pradėjo pirmąjį reglamento, kuriuo Vizų kodeksas yra išdėstomas nauja redakcija, projekto svarstymą 2014 m. birželio mėn., o reglamento dėl kelionių vizos projekto – 2014 m. spalio mėn. Diskusijose daugiausia dėmesio skirta nuostatomis dėl tam tikrų procedūrų supaprastinimo – šie klausimai laikomi ypač problematiškais ir jų atveju turi būti rasti tinkami sprendimai. Iš tiesų Tarybai labiausiai rūpi tai, kad būtų užtikrinta tinkama pusiausvyra tarp ekonomikos augimo skatinimo pasitelkiant turizmą Europos Sąjungoje ir tuo pačiu metu neteisėtos imigracijos bei pavojų saugumui prevencijos.

2015 m. rugsėjo 24 d. Komitetas išnagrinėjo šiuos klausimus remdamasis dok. 11858/15. Tuo remdamasi pirmininkaujanti valstybė narė parengė šį peržiūrėtą dokumentą, skirtą tolesnėms diskusijoms Nuolatinų atstovų komitete ir Taryboje.

II. Likę neišspręsti klausimai

A. Bendras požiūris į naują Vizų kodekso redakciją

Prieš pradėdant svarstyti likusius kelis neišspręstus klausimus, kurie laikomi opiais ir kurių atveju pažanga diskusijose būtų padaryta gerokai greičiau, jeigu ministrai pateiktų politinių gairių dėl šių klausimų, reikėtų aptarti bendrą požiūrį į naują Vizų kodekso redakciją.

Pagrindinis pasiūlymo dėl Vizų kodekso išdėstymo nauja redakcija tikslas – užtikrinti teigiamą poveikį platesnio masto Europos Sąjungos ekonomikai, visų pirma turizmui, nustatant keletą supaprastinimų teisėtiems keliautojams, kuriems reikia vizos. Šie supaprastinimai, įskaitant mažesnius tam tikrų kategorijų mokesčius ir paprastesnes procedūras, iki šiol būdavo taikomi keletu atvejų, sudarant ES ir konkrečių trečiųjų šalių susitarimus dėl vizų režimo supaprastinimo ir kartu sudarant readmisijos susitarimus su tomis šalimis. Tai, kad ES nustatydavo vizų režimo supaprastinimą, iš esmės būdavo lyg svertas stengiantis įtikinti atitinkamas trečiąsias šalis tuo pačiu metu sudaryti ir readmisijos susitarimus. Tie susitarimai reiškia, kad kita susitariančioji šalis ne tik privalo priimti atgal grąžinamus savo piliečius, bet taip pat privalo priimti kitų trečiųjų šalių piliečius, atvykusius į ES iš tos susitariančiosios šalies.

Kalbant apie grąžinimą, Europos migracijos darbotvarkėje Komisija nurodė, kad ji taip pat peržiūrės savo požiūrį į readmisijos susitarimus ir pirmenybę teiks pagrindinėms neteisėtų migrantų kilmės šalims.

2015 m. birželio 25–26 d. susitikimo išvadose Europos Vadovų Taryba sutelkė dėmesį į tris itin svarbius aspektus – perkėlimą Europos Sąjungoje / perkėlimą į Europos Sąjungą, grąžinimą / readmisiją / reintegraciją ir bendradarbiavimą su kilmės bei tranzito šalimis, teigdama, kad su šiais aspektais susijęs darbas turi būti atliekamas lygiagrečiai. Ji padarė išvadą, kad turi būti sutelktos visos priemonės siekiant skatinti neteisėtų migrantų readmisiją į kilmės bei tranzito šalis, remiantis idėjomis, kurias Komisija pateikė Tarybai birželio 16 d.¹, kad Komisija užtikrins, kad kuo greičiau būtų veiksmingai įvykdyti readmisijos įsipareigojimai, visų pirma prisiimti pagal Kotonu susitarimą, ir kad būtų pagreitintos ir kuo greičiau užbaigtos šiuo metu vedamos derybos dėl readmisijos susitarimų, o tuo pat metu bus pradėtos naujos derybos su kitomis trečiosiomis šalimis.

Galbūt būtų tikslinga iš naujo apsvarstyti, ar nuostatų dėl vizų režimo supaprastinimo, kuris tradiciškai numatomas susitarimais, įtraukimas į Vizų kodeksą yra tinkamiausias sprendimas šiuo metu.

Pirmininkaujanti valstybė narė siūlo, kad Taryba laikytųsi nuoseklaus visa apimančio politikos požiūrio visapusiškai atsižvelgdama į dedamas pastangas readmisijos, saugumo ir sienų srityse, tuo pačiu metu toliau dirbdama siekiant užtikrinti teigiamą vizų politikos poveikį platesnio masto Europos Sąjungos ekonomikai, visų pirma turizmui.

B. Konkretūs klausimai, susiję su nauja Vizų kodekso redakcija

Pirmininkaujanti valstybė narė pateikia šiuos klausimus

1) Privalomas trejus arba penkerius metus galiojančios daugkartinės vizos išdavimas VIS užregistruotiems reguliariai keliaujantiems asmenims (21 straipsnio 3 ir 4 dalys)

Kaip nurodyta Komisijos pasiūlyme, konsulatai išduoda trejus metus galiojančią daugkartinę vizą VIS užregistruotiems reguliariai keliaujantiems asmenims, kurie yra teisėtai pasinaudoję dviem anksčiau išduotomis vizomis. VIS užregistruotiems reguliariai keliaujantiems asmenims, kurie teisėtai naudojo trejus metus galiojusią daugkartinę vizą, išduodama daugkartinė visa, galiojanti penkerius metus, su sąlyga, kad prašymas pateikiamas praėjus ne daugiau kaip vieniems metams nuo trejus metus galiojančios daugkartinės vizos galiojimo pabaigos.

¹ Žr. dok.10170/15.

Didžioji dauguma delegacijų nesutinka su pasiūlymo nuostata, kad, jeigu visos sąlygos įvykdomos, konsulatams neturi jokio kito pasirinkimo kaip tik išduoti daugkartinę vizą (t. y. išduoti daugkartinę vizą arba neišduoti jokios vizos), nenumatant jokio lankstumo dėl daugkartinių vizų galiojimo termino, net jeigu prašymą išduoti vizą pateikęs asmuo tokios vizos neprašė. Kai kurios delegacijos pasisakė už tai, kad būtų numatyta galimybė pritaikyti daugkartinės vizos galiojimo terminą atsižvelgiant į prašymą išduoti vizą pateikusių asmenų konkrečius poreikius bei reikalavimus ir išduoti vizą, kurios galiojimo terminas būtų trumpesnis.

Kita vertus, Komisija akcentuoja, kad laikantis jos požiūrio būtų užtikrinta suderinta praktika ir užkirstas kelias palankiausių vizų išdavimo sąlygų paieškai. Komisija taip pat teigia, kad taip galėtų būti sumažintas konsulatams tenkantis darbo krūvis, kadangi jiems reikėtų nagrinėti mažiau prašymų išduoti vizą.

Ji taip pat primena, kad tai būtų naudinga siekiant pasiūlymo dėl naujos redakcijos ekonominio tikslo, kadangi tokie *bona fide* keliautojai galėtų dažniau keliauti į ES laisvalaikio arba darbo tikslais.

Atsižvelgdama į šiuos svarstymus, pirmininkaujanti valstybė narė siūlo tokias nuostatas:

- *daugkartinių vizų išdavimas VIS užregistruotiems reguliariai keliaujantiems asmenims neturi būti privalomas, o sprendžiant dėl daugkartinių vizų išdavimo turėtų būti paliekama pakankamai didelė diskrecija, kuri apimtų politinius svarstymus, pavyzdžiui, pavojų saugumui bei bendradarbiavimą readmisijos srityje, ir*
- *todėl konsulatams turėtų būti suteikta galimybė nustatyti, kad daugkartinės vizos galiojimo terminas būtų trumpesnis nei Komisijos siūlomi 3 ar 5 metai.*

2) Vizų kodekso dabartinio 15 straipsnio, kuriame numatomas sveikatos draudimas kelionės metu, išbraukimas

Savo pasiūlyme Komisija pasiūlė išbraukti reikalavimą, kad prašymą išduoti vizą pateikiantys asmenys įrodytų, jog jie turi tinkamą ir galiojantį sveikatos draudimą kelionės metu, nes, jos nuomone, niekada nebuvo nustatyta, ar sveikatos draudimo kelionės metu priemonė turi faktinę pridėtinę vertę.

Didžioji dauguma delegacijų griežtai pasisakė prieš šį pakeitimą ir paprašė, kad minėta nuostata būtų vėl įrašyta. Kadangi žinoma, kad yra didelių nesumokėtų skolų ligoninėms už „užsieniečiams“ suteiktas sveikatos priežiūros paslaugas, delegacijos ragina ne panaikinti esamą sistemą, o ją patobulinti.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, pirmininkaujanti valstybė narė siūlo:

- *vėl įtraukti straipsnį dėl sveikatos draudimo kelionės metu ir*
- *pavesti Tarybos parengiamiesiems organams išnagrinėti, kaip būtų galima patobulinti esamą sistemą.*

3) Sąjungos piliečių „artimų giminaičių“ apibrėžties aprėptis (2 straipsnio 7 punktas)

Komisija pasiūlė nuostatas, kuriomis būtų supaprastintas šeimos narių lankymas Sąjungos piliečių, gyvenančių toje valstybėje narėje, kurios pilietybę jie turi, artimiems giminaičiams ir Sąjungos piliečių, gyvenančių trečiojoje šalyje, artimiems giminaičiams, norintiems kartu aplankyti valstybę narę, kurios pilietybę turi Sąjungos pilietis. Reikėtų pažymėti, kad kai kuriuose neseniai sudarytuose vizų režimo supaprastinimo susitarimuose tokia galimybė jau yra numatyta. Artimi Sąjungos piliečių giminaičiai yra viena iš prašymą išduoti vizą pateikiančių asmenų, kuriems būtų suteikta teisė naudotis įvairiomis supaprastintomis procedūromis, naujų kategorijų. Terminas „artimi giminaičiai“ apima sutuoktinį, vaikus, tėvus, tėvų teises turinčius asmenis, senelius ir vaikaičius.

Daug delegacijų pareiškė, kad yra susirūpinusios dėl šios naujos prašymą išduoti vizą pateikiančių asmenų kategorijos sukūrimo arba nesutinka su jos sukūrimu; pagrindinė to priežastis – apibrėžtimi aprėpiama per daug žmonių ir viršijama tai, kas numatyta Direktyvoje 2004/38/EB¹. Direktyva nustatomi, viena vertus, naudojimosi Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių laisvo judėjimo ir gyvenimo valstybių narių teritorijoje teise sąlygos ir, kita vertus, Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių nuolatinio gyvenimo valstybių narių teritorijoje teisė. Direktyvoje šeimos nariai apibrėžiami kaip: i) sutuoktinis, ii) partneris, su kuriuo Sąjungos pilietis sudarė registruotą partnerystę, iii) tiesioginiai palikuonys, kurie yra jaunesni nei 21 metų amžiaus arba išlaikytiniai, ir tokie pat sutuoktinio ar partnerio tiesioginiai palikuonys, ir galiausiai iv) išlaikomi tiesioginiai giminaičiai, esantys aukščiau pagal giminystės liniją, ir tokie pat sutuoktinio ar partnerio tiesioginiai giminaičiai. Pasiūlyme numatytos supaprastintos procedūros, taikomos šeimos nariams, atspindi Direktyvoje 2004/38/EB jau įtvirtintas supaprastintas procedūras, tačiau supaprastinimai, numatyti „artimų giminaičių“ atveju, Komisijos pasiūlyme yra platesni.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, pirmininkaujanti valstybė narė siūlo numatyti, kad:

- *Sąjungos piliečių „artimų giminaičių“ apibrėžtis aprėptų tik „šeimos narius“, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/38/EB.*

4) Privalomas atstovavimas valstybėms narėms (5 straipsnio 2 dalis)

Pagal dabartinę tvarką valstybės narės turi bendradarbiauti, kad išvengtų situacijų, kai prašymai išduoti vizą negali būti nagrinėjami ir sprendimas dėl jų negali būti priimamas todėl, kad valstybė narė, kuri yra kompetentinga pagal Vizų kodeksą, neturi atstovo ir jai nėra atstovaujama trečiojoje šalyje, kurioje asmuo pateikia prašymą išduoti vizą. Kad tokiu atveju prašymą išduoti vizą pateikiantis asmuo neprivalėtų vykti į šalį, kurioje kompetentinga valstybė narė turi savo atstovą arba kurioje jai yra atstovaujama, Komisija pasiūlė nuostatą, pagal kurią prašymą išduoti vizą pateikiantis asmuo turėtų teisę prašymą pateikti vienos iš valstybių narių, kuri yra numatomo apsilankymo tikslas, konsulate arba tuo atveju, jei pirmas variantas netaikytinas, valstybės narės, į kurią vykstama pirmiausia, konsulate, ir taip pat visais kitais atvejais bet kurios kitos valstybės narės, kurios atstovybė yra atitinkamoje šalyje, konsulate.

¹ Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje.

Daug delegacijų pareiškė susirūpinimą dėl koncepcijos, pagal kurią prašymą išduoti vizą būtų galima pateikti bet kuriame trečiojoje šalyje esančiame konsulate, nes tai sukeltų nevienodą našą tam tikrų valstybių narių, kurių konsulinis tinklas yra platus, personalui ir labai padidintų jų išlaidas. Be to, delegacijos pabrėžė, kad faktinė praktika, grindžiama esama atstovavimo tvarka, yra tinkama. Kaip kompromisinį variantą delegacijos pasiūlė numatyti galimybę sudaryti dvišalius susitarimus, taip padidinant konsulinių paslaugų aprėptį atitinkamose trečiosiose šalyse.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, pirmininkaujanti valstybė narė siūlo palikti galiojančias taisykles dėl kompetencijos, papildomai numatant valstybėms narėms galimybę sudaryti dvišalius susitarimus siekiant užtikrinti reikiamą konsulinių paslaugų aprėptį.

C. Pasiūlymo dėl kelionių vizos taikymo sritis

Pasiūlymu duodama suprasti, kad iš esmės bet kuris trečiosios šalies pilietis gali pateikti prašymą išduoti kelionių vizą, jeigu jis gali pateikti reikiamus įrodymus, kad ketina būti dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijoje ilgiau kaip 90 dienų, nė vienos iš šių valstybių narių teritorijoje nelikdamas ilgiau kaip 90 dienų.

Nemažai delegacijų pareiškė didelį susirūpinimą dėl asmenų, kurie gali gauti kelionių vizą, aprėpties ir dėl to, kad sudėtinga kontroliuoti keliaujančių asmenų judėjimą, nes Šengeno erdvėje nevykdoma sienų kontrolė. Todėl pasiūlyta susiaurinti pasiūlymo taikymo sritį asmenų atžvilgiu ir taikyti aktą tik nustatytų kategorijų prašymą išduoti vizą pateikiantiems asmenims, kurie turi teisėtą interesą ar poreikį keliauti Šengeno erdvėje ilgiau kaip 90 dienų.

Be to, pasiūlymu taip pat iš dalies panaikinama Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo (CISA) 20 straipsnio 2 dalis, kurioje nustatyta, kad jei prieš įsigaliojant CISA (arba iki valstybės narės vėlesnio prisijungimo prie Šengeno susitarimo dienos) valstybė narė sudarė dvišalį bevizio režimo susitarimą su trečiąja šalimi, įtraukta į Vizų reglamento II priede pateiktą sąrašą (šalių, kurių piliečiams netaikomas reikalavimas turėti vizą, sąrašą), to dvišalio susitarimo nuostatos gali būti laikomos pagrindu, kuriuo vadovaudamasi ta valstybė narė susijusios trečiosios šalies piliečiams „pratęstų“ bevizį buvimą savo teritorijoje – jie galėtų būti ilgiau kaip tris mėnesius. Todėl tų trečiųjų šalių (bevizio režimo) piliečiai, be įprastinio 90 dienų buvimo Šengeno erdvėje laikotarpio, tokiose valstybėse narėse dar gali būti laikotarpį, nustatytą galiojančiame dvišaliame tų valstybių narių ir šių trečiųjų šalių bevizio režimo susitarime. Tai reiškia, kad jų piliečiai Šengeno erdvėje gali iš esmės teisėtai būti neribotą laiką pagal atskirus trumpalaikių vizų režimo panaikinimo susitarimus, sudarytus tarp tų šalių ir kelių valstybių narių.

Savo pasiūlyme Komisija laikėsi nuomonės, kad dvišalė „buvimo pratęsimo tvarka“ yra nesuderinama su SESV 77 straipsnio 2 dalies a ir c punktais, nes bendra vizų politika negali būti grindžiama praeityje sudarytais dvišaliais susitarimais. Komisija taip pat teigė, kad 20 straipsnio 2 dalies įgyvendinimas kelia praktinių problemų ir sukuria teisinį netikrumą tiek valdžios institucijoms, tiek keliautojams, ypač tada, kai keliautojai turi išvykti iš Šengeno erdvės. Be to, būsimąja atvykimo ir išvykimo sistema reikalaujama nustatyti aiškias taisykles ir dėl techninių priežasčių nėra galimybės atsižvelgti į galimą tolesnį dvišalių bevizio režimo susitarimų taikymą, kai reikia patikrinti leidžiamo buvimo laikotarpį. Todėl pasiūlyme valstybėms narėms numatytas penkerių metų pereinamasis laikotarpis, per kurį jos turi palaipsniui panaikinti savų dvišalių susitarimų poveikį, kiek tai susiję su bendra trečiųjų šalių piliečių buvimu Šengeno erdvėje trukme.

Delegacijos griežtai pasisakė prieš idėją panaikinti galiojančius dvišalius susitarimus, nes, viena vertus, atitinkamų trečiųjų šalių piliečiai nei kelia kokį nors pavojų saugumui, nei yra susiję su nelegalios imigracijos rizika, ir, kita vertus, bevizio režimo nuostatos dažnai yra įtraukiamos į labiau visuotinio pobūdžio susitarimus, dėl kurių būtų sunku iš naujo derėtis vertinant diplomatinio požiūriu, jau nekalbant apie atvejus, kai tokiuose susitarimuose numatytos ir nuostatos dėl abipusiškumo principu grindžiamo bevizio režimo, kuriuo naudojasi ES piliečiai.

Pirmininkaujanti valstybė narė siūlo:

- *apriboti pasiūlymo dėl kelionių vizos projekto taikymo sritį, numatant jį taikyti tik tam tikrų kategorijų prašymą išduoti vizą teikiantiems asmenims ir*
- *pavesti Tarybos parengiamiesiems organams išnagrinėti dvišalių susitarimų, kuriems taikoma CISA 21 straipsnio 2 dalis, klausimą, atsižvelgiant ir į būsimą atvykimo ir išvykimo sistemą.*

III. Išvada

Nuolatinių atstovų komiteto / Tarybos prašoma:

- pritarti II dalies A punkte pateiktam siūlymui dėl bendro požiūrio į naują Vizų kodekso redakciją;
- pritarti siūlymams dėl konkrečių su nauja Vizų kodekso redakcija susijusių klausimų, kaip išdėstyta II dalies B punkte;
- pritarti II dalies C punkte išdėstytiems siūlymams dėl pasiūlymo dėl kelionių vizos

siekiant struktūrizuoti tolesnį darbą Tarybos parengiamuosiuose organuose.
